

[Stinus]

»... forudsat i NATOs gældende atomstrategi, at atomvåben kan føres til Danmark i en krise- eller krigssituation.«

Og endelig:

»Spørgsmålet er så, om der i en given situation er tid til at følge den rette parlamentariske procedure, det vil sige: indhente folketingets samtykke efter grundlovens § 19.«

Så vidt Jyllands-Posten. Dette med folketingets samtykke er noget meget afgørende for det radikale venstre, og efter vores opfattelse vil dette være ganske illusorisk i en krise- eller krigssituation. Det betyder, at folketinget som sådant ikke vil få nogen indflydelse på, om der skal indføres atombevæbnende styrker i Danmark.

Jeg ser i den samme artikel i Jyllands-Posten, at forsvarsministeren er opmærksom på dette problem. Forsvarsministeren citeres for at have sagt, at det spørgsmål i givet fald må drøftes mellem statsministeren og folketingets formand. Det radikale venstre har da stor tillid til folketingets formand, men vi må alligevel sige, at dette vil ikke være nok. Det vil ikke være en betryggende løsning. Vi føler, at man på den måde vil sætte hele parlamentet ud af kraft.

På den baggrund er det naturligt, at det radikale venstre vil stemme for den af hr. Thoft fremsatte dagsorden.

Nør Christensen (CD):

Centrum-demokraterne ønsker ikke at deltage i SFs og VS' taktiske spil, og vi anser denne forespørgsel som værende rejst overvejende af taktiske grunde.

Sagens indhold har ved gentagne lejligheder været genstand for drøftelser her i tinget, og CDs holdning er aldeles uændret. Danmark skal forblive et troværdigt medlem af NATO, og vi ønsker ikke at få tryghed på en andenklassesbillet. Vi ønsker at leve op til de forpligtelser, vi har indgået i aftalerne i forbindelse med vort medlemskab af NATO, den demokratiske forsvarsalliance.

Hovedtanken bag NATOs forsvar er jo netop, at en eventuel modstander ikke ved, hvor og i hvor høj grad et eventuelt angreb vil blive besvaret fra NATOs side. Denne usikkerhed er et af de elementer, der virker afskrækkende på modstanderen. Hovedsagen er, at modstanderen ved, at der bliver svaret, at man altså ikke ustraffet kan overfalde et

eller flere NATO-lande eller en del af et NATO-land.

Hvis Danmark pludselig ikke vil være deltager i NATOs atomstrategi, vil det i første omgang sænke vor sikkerhedsgaranti, men endnu væsentligere: det vil svække hele NATO-alliancen, altså vore forbundsfæller.

CD står ved forstærkningsaftalerne, vi har indgået med de andre NATO-lande, og vi er imod enhver beslutning i Danmark, der kan skabe tvivl om disse forstærkninger effektivitet eller mulighed for at fungere.

Alt i alt er CD – ikke overraskende – enig i de vurderinger, udenrigsministeren gav udtryk for i sin redegørelse, og vi håber i øvrigt, at vi snart kan blive fri for SFs og VS' taktiske forespørgsler, der i bedste fald er betydningsløse, i værste fald ødelægger dansk troværdighed i NATO-medlemskabet.

Arentoft (FP):

Nu har vi lige haft en debat om dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik, hvor jeg bl.a. var en del inde på atomvåbenpolitik. Desværre er det blevet sådan, at al tale om atomvåben og raketter er blevet gjort til en skrækkampagne af dimensioner. Tag blot de to TV-udsendelser for kort tid siden om atomvåbenkrigens følger af Frank Barnaby. Det skal sætte angst og skræk i alle. Lad mig med det samme understrege, at det eneste rigtige ville være at destruere alt, hvad der hedder atomvåben – og for den sags skyld også bakteriologiske og kemiske våben – over hele verden, men det er naturligvis utopi.

Vi må betragte atomvåben og de andre nævnte uhyggelige våben som afskrækkelsesvåben, som ingen tør begynde at bruge, for den, der begynder, ved, at så gives der igen af samme skuffe, og så ender det hele i ragnarok.

I en debat som denne vil det være en god idé at have kendskab til publikationen »Dobbeltbeslutningen«, som er skrevet af professor Bjarne Nørretranders og udgivet af Det udenrigspolitiske Selskab i 1983. Jeg hører nemlig til dem – i modsætning til hr. Lasse Budtz åbenbart – som har stor respekt for Bjarne Nørretranders' både viden og fremstillingsevne. I publikationen står der bl.a. at læse, at debatten om dobbeltbeslutningen fra december 1979 har antaget karakter af en